

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/57/2016
Identifikačné číslo spisu:	1111244392
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Šramková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1111244392.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne O. C., bytom U., zastúpená advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, o náhradu škody s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10 C 177/2011, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2014 sp. zn. 2 Co 377/2014 a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2014 sp. zn. 2 Co 378/2014, takto

rozhodol:

Dovolania o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I uznesením z 25. apríla 2014 č. k. 10 C 177/2011-545 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 Eur podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov za odvolanie žalobkyne proti rozsudku, ktorým bola zamietnutá jej žaloba o náhradu škody podaná v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“).

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením z 18. novembra 2014 sp. zn. 2 Co 377/2014 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

3. Okresný súd Bratislava I uznesením z 25. apríla 2014 č. k. 10 C 177/2011-547 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 21,12 Eur podľa položky č. 20a Sadzobníka, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní podpísaných zaručeným elektronickým podpisom.

4. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením z 18. novembra 2014 sp. zn. 2 Co 378/2014 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

5. Proti uvedeným uzneseniam podala dovolania žalobkyňa. Namietala, že v konaniach došlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) a rozhodnutie odvolacieho súdu (rovnako aj rozhodnutie prvostupňového súdu) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Pokiaľ ide o súdny poplatok z a odvolanie dovolateľka uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu a tiež rozhodnutie odvolacieho súdu sú vecne aj právne nesprávne, uvedené rozhodnutia majú vady, v dôsledku ktorých bola žalobkyni odňatá možnosť konať pred súdom, pretože žalobkyňa o. i. legitímne očakávala, že súdne konanie vo veci náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktoré začalo do 30. decembra 2011 je podľa § 4 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch oslobodené aj v odvolacom konaní. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobkyni v týchto veciach podaním odvolania po 1. októbri 2012 poplatková povinnosť z odvolania nevzniká. Mala za to, že vecné oslobodenie tohto konania od poplatkovej povinnosti sa s poukazom na § 18ca v spojení s § 4 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch vzťahuje na celé konanie, teda aj na podanie odvolania. Žalobkyňa navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil. Rozhodnutie, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní považovala za nedostatočne odôvodnené, ako aj toto uznesenie považovala za priečiace sa zákonu s poukazom na vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov. Žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa k podaným dovolaniam nevyjadrila.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolania podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolania žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolania žalobkyne boli podané 21. septembra 2015, teda pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

9. Dovolanía žalobkyne smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, ktorými potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 25. apríla 2014 č. k. 10 C 177/2011-545 a uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 25. apríla 2014 č. k. 10 C 177/2011-547. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Dovolanía žalobkyne nesmerovali proti uzneseniam, ktoré boli uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

10. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

11. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (viď § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky (viď § 239 ods. 2 O. s. p.).

12. Uznesenia odvolacieho súdu, ktoré napadla žalobkyňa dovolaniami, nemajú znaky rozhodnutia, proti

ktorému je dovolanie prípustné. Ich prípustnosť preto z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené by prípustnosť dovolaní žalobkyne zakladalo, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodovalo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

14. Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdila a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolaní preto z týchto ustanovení nevyplýva.

15. Žalobkyňa vyvodzovala procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p. z toho, že v rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, išlo o konanie vecne oslobodené a preto legitímne očakávala, že konanie nebude spoplatnené a že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým jej bola uložená poplatková povinnosť v súvislosti s elektronickými podaniami, je nedostatočne odôvodnené.

16. O odňatie možnosti pred súdom konať ide v prípade procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení.

17. Judikatúra najvyššieho súdu dospela k záveru, že o odňatie možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak súd zastaví konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, i keď pre taký postup neboli dané predpoklady (viď R 50/1997). O tento prípad ale v preskúmvanej veci nejde - v danom prípade nebolo konanie zastavené. Napadnutým uznesením bolo potvrdené uznesenie o vyrubení súdneho poplatku. Samotným vyrubením súdneho poplatku sa však účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

18. Najvyšší súd poukazuje na prijaté zjednocujúce stanovisko, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016, nakoľko dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu, napr. sp. zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015.

19. Pokiaľ žalobkyňa vyvodzovala procesnú vadu konania z toho, že jej, ako tvrdí, bol vyrubený súdny poplatok v rozpore s o zákonom, dovolací súd uvádza, že samotným vyrubením súdneho poplatku sa strane sporu neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať. Strane sporu zostávajú v plnom rozsahu zachované všetky jej procesné oprávnenia a vyrubenie súdneho poplatku na tom nič nemení. Na tomto závere zotrváva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a poznamenáva, že k rovnakému právnomu záveru dospel vo viacerých sporových veciach (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

20. Žalobkyňa z hľadiska obsahového namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

21. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania, ktorá bola uvedená v § 237 O. s. p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O. s. p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

22. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolaní žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p., ani z ustanovenia § 237 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolania žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.